

Trafficking και Πορνεία

Καιρός να ενδιαφερθούμε για την πιο βάρβαρη παραβίαση δικαιωμάτων των γυναικών.

Το θέμα trafficking και πορνεία θα έπρεπε να απασχολεί περισσότερο το γυναικείο κίνημα στη χώρα μας. Ομολογώ ότι το προτείνω για συζήτηση μετά από πολλή σκέψη και κάποιο δισταγμό, και θα εξηγήσω γιατί.

Οι γυναίκες που πέφτουν θύματα των δικτύων της πορνείας και του trafficking είναι το πιο αδικημένο, το πιο στερημένο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του μέρος κάθε κοινωνίας. Είναι γυναίκες εκτεθειμένες σε βία, κακοποίηση, εκμετάλλευση, εξευτελισμό, στέρηση της αξιοπρέπειας, καθώς και σε κίνδυνο μόλυνσης από σοβαρά, καμιά φορά μοιραία, μεταδοτικά νοσήματα.

Πέρυσι το Μάιο, με κατάπληξη πληροφορηθήκαμε ότι υπεβλήθη ερώτημα 17 Ελλήνων βουλευτών προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, με αίτημα την άρση των αυστηρών χωροταξικών προϋποθέσεων για την εγκατάσταση οίκων ανοχής. Ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας, εξέφρασε έντονη διαφωνία προς μια τέτοια εξέλιξη, επισημαίνοντας ότι «αντί να αναζητήσουμε τρόπους για να σταματήσει η εκμετάλλευση των γυναικών αυτών, διολισθαίνουμε, εάν η πρόταση των 17 βουλευτών υιοθετηθεί, σε ακόμη χειρότερες αναχρονιστικές μεθόδους προαγωγής της πορνείας». Επισημάναμε ακόμη ότι στην Ευρώπη, η μια χώρα μετά την άλλη προχωρούν στη θέσπιση νόμων για την κατάργηση της πορνείας, στο πνεύμα της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και αλληλεγγύης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ισότητας των φύλων.

Πράγματι, στις 14 Φεβρουαρίου 2017, η Ιρλανδία προσετέθη στον κατάλογο των Ευρωπαϊκών χωρών που ψηφίζουν νόμους με σκοπό να τεθεί ένα τέλος στο sex trafficking και την εμπορική εκμετάλλευση ανθρώπων (στην περίπτωση μάλιστα της Ιρλανδίας ο νόμος πέρασε με 94 ΝΑΙ έναντι 6 ΟΧΙ). Είχαν προηγηθεί ψηφίζοντας ανάλογους νόμους, η Σουηδία (πρώτη), αναγνωρίζοντας επίσημα την πορνεία ως θέμα ισότητας των φύλων και ως μορφή βίας κατά των γυναικών, και ακολούθησαν η Νορβηγία, η Ισλανδία, η Βόρεια Ιρλανδία και η Γαλλία. Η τάση αυτή γίνεται όλο και ισχυρότερη στην Ευρώπη, καθώς γίνεται όλο και περισσότερο προφανές ότι οι προσπάθειες να ρυθμιστεί το εμπόριο του σεξ με νομιμοποίηση ή αποποινικοποίηση δεν κάνει την πορνεία ασφαλέστερη, αντιθέτως αυξάνει το sex trafficking για να ικανοποιηθεί η ζήτηση.

Με τους νόμους που υιοθετούνται, οι πελάτες του σεξ καθίστανται ποινικά υπεύθυνοι, ενώ τα πρόσωπα που αγοράζονται για σεξ δεν ενοχοποιούνται ποινικά. Η υπερψήφιση του νόμου θεωρείται ως μεγάλη επιτυχία, και αναμένεται να μειώσει τη ζήτηση, καθιστώντας τους αγοραστές του σεξ υπόλογους για την αύξηση της εμπορευματικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης γυναικών και κοριτσιών, που είναι η πλειοψηφία των ανθρώπων που αγοράζονται για σεξ. Ο Ιρλανδικός νόμος ενισχύει ακόμη τους νόμους για την καταπολέμηση της πορνογραφίας, της σεξουαλικής παρενόχλησης και της πρόληψης του προσηλυτισμού των παιδιών προς τη βιομηχανία του σεξ. Όλα τα παραπάνω τα θεωρώ πολύ σημαντικά, και νομίζω ότι πράγματι θα έπρεπε και εμάς εδώ να μας προβληματίσει το πώς θα μπορούσαμε να βοηθήσουμε γυναίκες μπλεγμένες στα δίκτυα της πορνείας.

Και εξηγώ γιατί μετά από σκέψη και με δισταγμό προτείνω να αρχίσει η συζήτηση και ο προβληματισμός γύρω από αυτό το θέμα, προβληματισμός μάλιστα που θα πρέπει να λάβει σοβαρά υπ' όψη του και την άποψη του ετέρου φύλου. Η προστασία των γυναικών αυτών πρέπει να γίνει όχι μόνο με αποποινικοποίηση, αλλά και με επαναπροσανατολισμό, με επανένταξη σε κάποια δουλειά, με κάποιο τρόπο για να μπορούν να προσπορίζονται τα προς το ζην. Όμως, έχουμε όλοι συνείδηση της οικονομικής κατάστασης της χώρας μας, της ανεργίας και τόσων άλλων προβλημάτων. Το να επανεντάξεις τις γυναίκες αυτές δεν θα είναι εύκολο.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να μείνουμε απαθείς μπροστά στο πρόβλημα. Σε τελευταία ανάλυση, σε τόσες χώρες έχουν βρεθεί λύσεις. Ας αρχίσει ένας προβληματισμός, μια μελέτη των καλών πρακτικών άλλων Ευρωπαϊκών χωρών, μια συζήτηση, κάποια ενημέρωση της κοινής γνώμης. Όλα αυτά θα μπορούσαν να ξεκινήσουν από μια επιτροπή με αδιάβλητα μέλη και των δύο φύλων, προσανατολισμένη τόσο στην πρακτική πλευρά του προβλήματος όσο και στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και με καλή γνώση των συνθηκών της χώρας. Το αποτέλεσμα τέτοιων κινήσεων δεν θα έρθει μέσα στην κρίση. Αλλά το πρόβλημα θα έχει τεθεί, και όταν οι καιροί θα είναι μενετοί, θα έρθει η λύση του σημαντικού αυτού προβλήματος που αφορά το φύλο μας, θα έλεγα και τη συνείδησή μας.

Αθήνα, 28 Απριλίου 2017

Λιλή Κουράκου